

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU-MUREȘ
COLEGIUL DE CONDUCERE

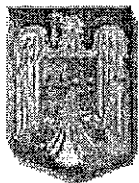
CURTEA DE APEL TÂRGU-MUREȘ

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

În temeiul dispozițiilor art. 471 alin. (1) din Codul de procedură penală, Colegiul de conducere al Curții de Apel Târgu-Mureș sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu ***recurs în interesul legii*** în cazul soluționării plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată, pentru a se pronunța asupra următoarei chestiuni de drept: ***admisibilitatea sau inadmisibilitatea administrării mijlocului de probă reprezentat de înscrisuri în procedura instituită de art. 341 Cod de procedură penală (soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată).***

I. **Analiza jurisprudenței naționale** în materia soluționării plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată a identificat problema de drept referitoare la admisibilitatea sau inadmisibilitatea administrării mijlocului de probă reprezentat de înscrisuri în procedura instituită de art. 340 și art. 341 Cod de procedură penală. Problema de drept s-a ivit ca urmare a faptului că legiuitorul nu a modificat dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală și nu a prevăzut o procedură expresă în acord cu cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 599/21 octombrie 2014 (Publicată în „Monitorul Oficial al României”, partea I, nr. 886/5 decembrie 2014).

Într-o primă opinie, se consideră că în procedura instituită de art. 340 și art. 341 Cod de procedură penală este admisibilă administrarea mijlocului de probă reprezentat de înscrisuri, invocându-se, printre altele, Decizia Curții Constituționale nr. 599/2014, apreciindu-se că principiul contradictorialității nu se rezumă numai la participarea procurorului, citarea și prezentarea de argumente și contraargumente de către participanții în cadrul procedurii instituite de art. 340 Cod de procedură

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU-MUREȘ
COLEGIUL DE CONDUCERE

penală, ci presupune și oferirea în mod rezonabil de dovezi suficiente pentru susținerea concluziilor formulate.

De asemenea, art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală nu prevede un temei pentru respingerea ca inadmisibilă a unei probe, iar art. 341 Cod procedură penală nu interzice în mod expres administrarea probei cu înscrisuri.

În acest sens, au fost pronunțate încheierile penale aflate la **Anexa 1**: filele 1-163 cuprind un număr de **58 încheieri penale** pronunțate de către judecătorii de cameră preliminară de la diferite instanțe din circumscripția a **10 Curți de Apel**, prin care **a fost admisă proba cu înscrisuri**, respectiv:

- instanțe din circumscripția Curții de Apel Bacău – 10 încheieri;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel București – 2 încheieri;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Cluj – 11 încheieri;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Galați – 2 încheieri;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Constanța – 1 încheiere;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Craiova – 12 încheieri;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Iași – 11 încheieri;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Oradea – 7 încheieri;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Târgu-Mureș – 1 încheiere și
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Timișoara – 1 încheiere.

În cea de-a doua opinie, se consideră că în procedura instituită de art. 340 și art. 341 Cod de procedură penală nu poate fi administrat niciun mijloc de probă, nici chiar înscrisurile, deoarece noul Cod nu mai cuprinde dispoziții similare celor din art. 278¹ alin. (7) din vechiul Cod de procedură penală, potrivit cărora soluționarea plângerilor împotriva dispozițiilor de neurmărire sau de netrimitere în judecată avea loc pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

În acest sens, au fost pronunțate încheierile penale aflate la **Anexa 2**: filele 163-202 cuprind un număr de **14 încheieri penale** pronunțate de către judecătorii de cameră preliminară de la diferite instanțe din circumscripția a **5 Curți de Apel**, prin care **a fost respinsă proba cu înscrisuri**, respectiv:

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU-MUREȘ
COLEGIUL DE CONDUCERE

- instanțe din circumscripția Curții de Apel Cluj – 1 încheiere;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Craiova – 6 încheieri;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Constanța – 1 încheiere;
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Iași – 5 încheieri și
- instanțe din circumscripția Curții de Apel Oradea – 1 încheiere.

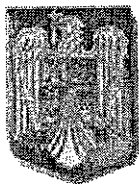
În doctrină, s-a exprimat punctul de vedere potrivit căruia "în procedura de soluționare a plângerii formulate în temeiul art. 341 Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară nu mai poate administra în mod legal niciun fel de mijloc de probă nou, nici chiar înscrisuri (cu atât mai mult proba cu martori), părțile și procurorul putând depune doar note scrise cu privire la admisibilitatea ori temeinicia plângerii, iar persoana care a avut calitatea de inculpat poate formula și cereri și ridica excepții cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale" (C. Voicu, V. Văduva, în N. Volonciu, A.S. Uzlău (coord.), *Noul Cod de procedură penală comentat*, Editura Hamangiu, București, 2014, p. 855).

II. Dispoziția legală supusă dezlegării: art. 341 alin. (5) Cod de procedură penală potrivit căruia:

„(5) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii prin încheiere motivată, în cameră de consiliu, ...”

III. Dezlegarea chestiunii de drept ar trebui să plece de la faptul că, prin Decizia nr. 559/21 octombrie 2014, Curtea Constituțională a decis că este neconstituțională soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii "fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților".

În considerentele deciziei se arată că „un aspect fundamental al dreptului la un proces echitabil constă în faptul că urmărirea penală trebuie să aibă un caracter contradictoriu și să existe o egalitate a armelor între acuzare și apărare. Principiul egalității armelor - unul dintre elementele conceptului mai larg de proces echitabil - prevede ca fiecare parte să dispună de posibilitatea rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație dezavantajoasă față de adversarul său. Or, din această perspectivă, (...) prin absența dezbaterilor contradictorii petentul, partea civilă, partea responsabilă civilmente, suspectul sau persoana vătămată nu numai că nu poate,

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU-MUREȘ
COLEGIUL DE CONDUCERE

asemeni persoanei care a avut calitatea de inculpat, să formuleze cereri și să ridice excepții cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale, dar nu poate contesta în niciun fel aceste cereri sau excepții, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți nu se readministrează în cursul cercetării judecătorești. De aceea, în condițiile în care persoanele interesate ar fi citate ar avea posibilitatea să se prezinte la dezbateri și, prin urmare, ar putea beneficia de dreptul de a-și exprima opiniile și de a răspunde nu numai la aspectele relevate reciproc, dar și la eventualele întrebări ale judecătorului de cameră preliminară”.

IV. Solicitarea este admisibilă fiind identificate și atașate sesizării hotărâri judecătorești definitive din care rezultă că problema de drept a fost soluționată în mod diferit.

Anexăm prezentei și Adresele prin care ne-au fost comunicate hotărârile solicitate de la cele 10 Curți de Apel, în conținutul cărora se face referire și la practica instanțelor din circumscripția fiecărei Curți (filele 203-240).

În considerarea argumentelor prezentate, apreciem că mijlocul de probă reprezentat de înscrisuri este admisibil în cadrul procedurii instituite de dispozițiile art. 340 și art. 341 Cod procedură penală. Astfel, o procedură contradictorie și egalitatea de arme între acuzare și apărare implică inevitabil și prezentarea probelor pe care se bazează argumentele și contraargumentele. Aceste probe sunt cele aflate la dosarul de urmărire penală, dar și orice înscrisuri nou-înfățișate de către persoanele interesate înaintea judecătorului de cameră preliminară, pentru a-și justifica susținerile făcute oral și în notele scrise. Desigur, nefiind în prezența unei proceduri de judecată propriu-zise, ci în limitele unui control jurisdicțional special, exercitat de către judecătorul de cameră preliminară și nu de către instanța de judecată, dat fiind specificul lor, înscrisurile sunt singurele mijloace de probă care pot fi administrate în procedura prevăzută de art. 341 Cod de procedură penală.

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU-MUREȘ
COLEGIUL DE CONDUCERE

Având în vedere cele expuse, vă solicităm să constatați că problema de drept ce formează obiectul sesizării a fost soluționată diferit în practica instanțelor judecătorești și, printr-o decizie obligatorie, să stabiliți modul unitar de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală.

COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL TÂRGU-MUREȘ

PREȘEDINTE

judecător Florin Dima

MEMBRI:

judecător dr. Mihaela Vasilescu

judecător Camelia Rușu

judecător dr. Andreea Ciucă

judecător Cristina-Beatrix Bogdar

judecător Daniel Ursulescu

